

[Rager.]

følgende Aar. Af de Bemærkninger, som Ordføreren for Forslagsstillerne (Ole Bjørn Kraft) gjorde ved Forelæggelsen af Forslaget den 20. Februar, vil det ses, at man regner med, at der skal tilvejebringes en samlet Luftstyrke paa ca. 200 Maskiner. Derfor har det været nødvendigt i Lovforslaget, som det ogsaa er sket, at indsætte en Bestemmelse om, at § 14 i den gældende Søværnslov ophæves, idet den begrænser Flaadens Flyvemateriel til 2 Flotiller paa hver 9 Luftfartøjer. I øvrigt siges der om de 20 Mill. Kr., at de skal anvendes til Materiellets Drift og Vedligeholdelse. Men desuden bestemmes det i Lovforslaget, at Lønningerne til det nødvendige Mandskab skal bevilges paa de aarlige Normeringslove, uden at der dog er gjort Forsøg paa at give blot en Antydning af, hvor store Beløb man her regner med, og saa vidt jeg kan se, vil de jo ikke blive helt ubetydelige.

Den anden Del af Lovforslaget bestemmer saa, at der skal nedsættes den omtalte Kommission paa 11 Medlemmer, som skal fremsætte de Forslag om Ændringer i de bestaaende Love, Udviklingen siden 1932 maatte menes at berettige.

Naar selve Spørgsmaalet om Ændringer i Lovgivningen om vor Værnemagt er rejst, vil jeg gerne paa Det radikale Venstres Vegne udtale, at vi stadig som hidtil er villige til at støtte en loyal Administration af de gældende Forsvarslove, og inden for de givne Rammer ønsker vi de til Raadighed staaende Midler anvendt paa den for Formaalet mest rationelle Maade. Naar Forsvarsministeren i Dag har udtalt, at Regeringen overvejer de herhen hørende Forhold, saa er vi, hvis Rigsdagens Medvirken, som Forsvarsministeren antydede Muligheden af, skulde ønskes, villige til at deltage i Overvejelserne og til at tage vort Standpunkt, naar Tiden dertil er inde. Men det vil være rigtigt af os straks at sige, at vi nu som før ikke ser, at vort Land har krigsmæssige Opgaver at løse, og heller ikke, at det har Ævne til at løse saadanne; dertil gør vort Lands Beliggenhed og Natur Opgaven for uoverskuelig, for uløselig. Før Verdenskrigen saa vi saadan paa det; i det nu saa meget stærkere rustede Europa maa vi hævde dette vort Syn med forøget Styrke. Vi ønsker ikke gennem en Oprustning at være med til hos Befolkningen at skabe en Tro paa, at vi selv med Anvendelse af de yderste Midler har Mulighed for at opbygge et effektivt Forsvar, for vi mener, at den Tro vilde være falsk. At gaa den Vej vilde for os være at føre Eventyrpolitik.

Vi er stadig villige til at paatage os de Byrder, som vore internationale Forpligtelser paalægger os, og vi vil opretholde den Værnemagt, som vi skønner er nødvendig til Løsning af Landets Neutralitetsopgaver. Men Anskuelserne om, hvad vor Værnemagt formaar, er jo gennem Aarene undergaaet en mærkbar Ændring. Militæret selv stiller sig nu langt mindre vidtgaaende Opgaver end før. Jeg anser det for givet, at der er ved at blive almindelig Enighed om Opgavernes Begrænsning, men deraf burde ogsaa følge, at de nødvendige Foranstaltninger kunde drøftes sagligt og lidenskabsløst. Dertil er vi villige, men til en Diskussion om Forsvarsspørgsmaalet, saaledes som hele Situationen, alt taget i Betragtning, ligger, maa man ikke vente vor Medvirken. En saadan Diskussion kan efter vort Skøn kun virke skadeligt, og under Hensyn til de af den højtærede Forsvarsminister i Dag fremsatte Udtalelser om de inden for Regeringen igangværende Overvejelser skal jeg anbefale, at man ikke ophøjer det Lovforslag, som i Dag er til Behandling, til Lov.

Hartel: Vi betragter inden for min Gruppe det foreliggende Forslag som et Forsøg paa at faa Forsvarsordningen og en Revision af denne paa en Række Omraader sat paa Dagsordenen. Vi betragter ikke Forslaget som en *conditio sine qua non*: at det alene er dette, der kan forhandles om, og intet andet, men vi ser det som et Forsøg paa at skabe fornyet Interesse for Sagen og Forstaaelse af, at der skal en Revision til paa dette Omraade. Vi anerkender derfor fra min Gruppens Side det Initiativ, som fra Forslagsstillerens Side er vist ved, at dette Spørgsmaal er sat paa Dagsordenen.

Hvad angaar de 20 Mill. Kr., som foreslaas anvendt til vort Luftforsvar med 8 Mill. Kr. i 1936—37 og 4 Mill. Kr. i hvert af de følgende 3 Aar, er vi ude af Stand til at bedømme, om man her har ramt de rigtige Tal, men vi kan se, at man har sat Fingeren paa et Omraade, som man bør hæfte sin Opmærksomhed ved paa nærværende Tidspunkt, idet Luftforsvaret maa udbygges paa en anden Maade end hidtil og maa gøres til en ligeberettiget Faktor inden for vor Værnemagt.

Den Kommission, som Forslagsstillerne foreslaar etableret, er vi ikke meget begejstrede for, heller ikke hvad angaar Sammensætningen, idet vi tror, at det vilde være bedre, om denne Kommission blev mere præget af Sagkundskaben, og at et